

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

Altartavla i Skirö Kyrka i Småland
av Elisabeth Lundvall-Hagstrand.

Bedjen och I skolen få, för att Eder glädje skall bliva fullkomlig.

Joh. 16:24.

Bönsöndagen.

När Jesus en gång uppehöll sig på ett ställe för att bedja, och Han hade slutat sin bön, sade en av Hans lärjungar till honom: »Herre, lär oss att bedja, såsom också Johannes lärde sina lärjungar!» (Luk. 11: 1.)

Det kan vara svårt att bedja. Det visste Jesu första lärjungar. De hade så många gånger sett och hört Herren Kristus bedja till sin himmelske Fader. Ty Jesus bad ofta. Och lärjungarna förstodo, att Han genom bönen hämtade ned kraft och frid från Gud själv. De förstodo, att man måste bedja, om man vill vara en kristen människa. Men de förstodo också, att det var svårt att bedja. De förstodo, att man måste lära sig bedja. Och därför sade de till Jesus: »Herre, lär oss att bedja!»

Liksom Jesu första lärjungar behöva vi alla lära oss att bedja. Och då skola vi komma ihåg, att blott Herren Jesus kan lära oss det. Han kunde bedja, och Han undervisar oss om bönen. När människor komma i nöd, och de känna, att de behöva hjälp, så vilja de gärna bedja till Gud, men de kunna icke. Man får så ofta höra de orden: »Jag kan icke bedja. Hjälp mig att bedja!» De tro icke, att Gud vill höra deras bön. De förstå, att de äro svaga.

De förstå, att de äro syndiga. Och då äro de rädda att bedja. Men Kristus talar om för oss, att om vi känna vår svaghet, då kunna vi bedja rätt. Och då lyssnar Gud till vår bön och hjälper oss. Tänk på Jesu liknelse om den förlorade sonen! När sonen levat i synd och sedan fick lida nöd, då längtade han att åter få komma hem till sin fader. Men han var rädd för, att fadern icke ville taga emot honom. Han kände sin synd. Och detta gjorde honom ödmjuk. Och fadern tog emot honom med glädje. Den förlorade sonen fick förlåtelse. Han fick åter leva lyckligt i fadershemmet.

När vi förstå, att vi äro syndiga människor och vi ångra våra synder, då hör Gud säkert vår bön. Men du kanske säger: »Jag kan icke tala. Jag kan icke bedja någon lång bön!» Käre vän! Du behöver icke läsa långa böner, du behöver icke tala med dina läppar. Gud hör dig ändå. Ty om du blott vill närma dig honom i bönen, så kommer Han. Och Han står då vid din sida och hjälper dig.

Nästa söndag, Bönsöndagen, vill påminna oss om bönen. Bönen är nödvändig för oss. Den är vårt hjärtas samtal med Gud. Utan bön kunna vi icke närma oss Honom. Glöm ej att bedja!

A—g.

Lutherord om bönen.

Du måste lära dig att ropa till Gud. Du får icke sitta ensam och bara tänka på dina egna bekymmer. Ty då ser du icke något annat än hur illa det går för dig, hur svårt du har det och vilken eländig människa du själv är. Nej, lyft upp dina ögon och händer mot himmelen och bed! Bed ditt »Fader vår» och tala om för Gud din nöd och anropa Honom om hjälp!

Bönen »Fader vår» binder oss människor tillsammans, så att vi bedja med varandra och bedja för varandra. Och denna bön är så stark, att den besegrar också själva döden. Och Gud hör alltid vår bön. Han giver oss efter sin vilja. Och Guds vilja är bättre än vår vilja.

Vilodagens arbete är bön. Men vi skola då icke blott bedja för

oss själva, utan vi måste bedja om hjälp i all nöd och för alla människor. En sådan bön är mycket stark. Vi samlas i kyrkan till gudstjänst för att allesammans bedja för alla. Men ivrigt och med allvar måste vi bedja. Och vi måste tänka på andra människors nöd såsom om den vore vår egen nöd.

Gud hör även barnets bön.

Det var dagen före den stora marknaden. Far och mor sutto efter middagen och samtalade om, att de skulle resa dit. Ty far tänkte sälja hästen Brunte. Far behövde pengar, och mor tyckte också, det var bäst att sälja hästen. Men i ett hörn av rummet satt lilla Ulla och lekte. Hon lyssnade ivrigt på, vad mor och far talade om. Hon blev mycket ledsen över, att de tänkte sälja den snälle Brunte, som hon tyckte så mycket om. Brunte och Ulla hade alltid varit så goda vänner. När far var ute och körde, fick Ulla ibland hålla i tömmarna. Och ofta brukade hon springa ut till stallet och giva Brunte litet bröd eller en sockerbit. Brunte blev alltid så glad, när Ulla kom. Men nu skulle han säljas. Hon skulle kanske aldrig mer få se Brunte. Vad skulle hon göra? Kanske kunde Britta, hennes lekamrat, som bodde i närheten, giva henne ett råd. Kanske kunde Britta hjälpa henne, så att hon fick behålla Brunte. Ulla rusade ut ur rummet och in till Britta. Men när Britta fick höra, att Ullas far och mor hade sagt, att de skulle sälja Brunte, tyckte hon, att Ulla ingenting kunde göra. Ty hade mor och far sagt det, så var det bäst att icke säga något. Det var bäst att lyda far och mor.

AVLIDNA.

Dagny Ottilia Kull, Korsnäs, den 16 mars, 19 år.

Johanna Augusta Pettersson, Stockholm, den 17 april, 73 år.

Vi hava ingen Gud om vi blott uttala Hans namn med våra läppar eller blott böja våra knän och knäppa våra händer. Nej, vi måste helt förtrösta på Honom och vänta allt gott från Honom, i arbete och lidande, i glädje och nöd, i liv och död.

Fanns det då ingen hjälp? Ullas bästa vän, Britta, hon kunde inte hjälpa. Lilla Ulla sprang hem igen. Men nu ville hon tala med sin gode vän, hästen Brunte själv. Och hon måste tala om för honom, hur ledsen hon var, att de måste skiljas. Hon gick in i stallet och började klappa Brunte. Och Brunte förstod. Men han kunde ingenting göra, när far och mor hade bestämt, att han skulle säljas. När Ulla stod där med tårarna i ögonen, kom hon plötsligt att tänka på en sak. Mor hade ju sagt, att Gud kan alltid hjälpa, blott man beder till Honom. Ulla lade sig på knä bredvid hästen. Hon knäppte sina händer och bad: »Gode Gud, jag är så ledsen, att Brunte skall säljas. Vi ha alltid varit så goda vänner. Hjälp mig, gode Gud, så att jag får behålla min käre Brunte!»

Medan Ulla knäböjde vid hästen och bad, hade far kommit in i stallet. När han hörde Ullas bön, blev han mycket rörd. Han gick in till mor och talade om alltsammans. Och far och mor beslöto att icke sälja Brunte på marknaden. Vi kunna alla förstå, hur glad Ulla blev, när hon fick höra, att hon fick behålla sin käre Brunte. Gud hade hört lilla Ullas bön.

*Herre, du ensam är det sanna ljuset,
Som kan oss leda hem till Fadershuset.
Lys oss, att under vandringen i gruset
Dig vi må följa!*

(Sv. Ps. 631: 4.)

Gudstjänster.

Första distriktet.

- MAJ.
Lörd. 5. *Lidingö*, Tysta Skolan kl. 5.
Sönd. 6. *Stockholm*, Manilla kl. 10,30.
Stockholm, Storkyrkan kl. 1. (*Obs. tiden!*)
Onsd. 9. *Katrineholm*, Kyrkan kl. 11.
Kr. H.-d. 10. *Mjölby*, Kyrkan kl. 1,30.
Nattvard.
Motala, Kyrkan kl. 4. Nattvard.
Fred. 11. *Valdemarsvik*, Kyrkan kl. 1.
Nattvard.
Lörd. 12. *Finspong*, Slottskapellet kl. 2. Nattvard.
Sönd. 13. *Norrköping*, Hedvigs Församlingshem kl. 11.
Linköping, Domkyrkan kl. 2. Nattvard.
Månd. 14. *Kisa*, Kyrkan kl. 11.
Pingstd. 20. *Stockholm*, Gustav Vasa Kyrka kl. 2.
Uppsala, Domkyrkan kl. 4,30.
2. d. P. 21. *Nyköping*, S:t Nikolai Kyrka kl. 12,30.
Lörd. 26. *Visby*, Församl.-huset kl. 7.
Sönd. 27. *Visby*, Domkyrkan kl. 2. Nattvard.
Månd. 28. *Lärbro*, Kyrkan kl. 10. Nattvard.
Torsd. 31. *Harg*, Kyrkan kl. 11,30.

- JUNI.
Fred. 1. *Norrtälje*, Kyrkan kl. 1. Nattvard.
Lörd. 2. *Enköping*, Kyrkan kl. 2.
Sönd. 3. *Stockholm*, Storkyrkan kl. 2.
Södertälje, Kyrkan kl. 4,30.

S. G. *Svenfors*,

Vesslevägen 7, Älsten. Tel. Älsten 13 31.
Stockholm. K. F. U. K. — Tisd. den 8 maj kl. 7,30. Fru Elsa Cedergren, f. Bernadotte, berättar om »En resa i Japan och Korea», med ljusbilder. — Sönd. den 27 maj utfärd till Manilla. Kaffe kl. 4. Andaktsstund kl. 5 i Kyrkan av Kyrkoherde Bergman.

Linköping. Efter gudstjänsten i Domkyrkan den 13 maj inbjudes till samkväm i Domprostgården.

Femte distriktet.

- MAJ.
Sönd. 6. *Örebro*, Nikolaikyrkan kl. 1. Nattvard.
Kr. H.-d. 10. *Kristinehamn*, Kyrkan kl. 1. Nattvard.
Sönd. 13. *Arvika*, Kyrkan kl. 1. Nattvard.
Pingstd. 20. *Kil* (Värmland), Kyrkan kl. 2. Nattvard. Samling vid järnvägsst. kl. 1,45.

Carl-Ake Areskog,
Sturegatan 18, Örebro. Tel. 54 78.

Föreläsningar.

Första distriktet.

Stockholm å Dövstumföreningen, Uplandsg. 7, den 27 maj kl. 7,30. Fröken Elsa Fondelius: »Huru skeppen finna väg över haven».

Norrköping i Hedvigs Församlingshem, Skolg. 33, den 13 maj efter gudstjänsten. Dövstummlärare Zommarin: »Pelle Molin» jämte framförande på åtbördsspråket av hans noveller »Kärnfolk» och »En ringdans medan mor väntar».

Linköping i Församlingshemmet den 13 maj efter gudstjänsten och samkväm i Domprostgården. Dövstummlärare Zommarin: ämne se *Norrköping*.

Motala å Blå Bandet den 10 maj efter gudstjänsten. Dövstummlärare Zommarin: »Vårt dricksvatten».

Eskilstuna i Klosters Församlingshem Pingstdagen den 20 maj kl. 3. Dövstummlärare Zommarin: »Djur i skogen».

Nyköping i V. Församlingssalen efter gudstjänsten Annandag Pingst. Herr O. Matthes: »Något om handelsvägarna förr och nu».

Femte distriktet.

Örebro å Dövstumföreningen, Drottningg. 32, lördagen den 5 maj kl. 7. Dövstummlärare Zommarin: »Bland timmerhuggare i Kanada».

Fredagen den 25 maj kl. 7,30. Red. Fondelius: »Svenska tidningskungar».

Kil å Järnvägshotellet lördagen den 26 maj kl. 6. Red. Fondelius: »Svenska tidningskungar».

Arvika i Församlingshemmet söndagen den 27 maj kl. 12,30. Red. Fondelius: »Svenska tidningskungar».

Kumla i Fylsta skola söndagen den 27 maj kl. 11. Dövstummlärare H. Zommarin: »Hur en modern bil kommer till».

Sjätte distriktet.

Enköping i Folkskolan den 10 maj kl. 12. Herr Carl Flodin: »Jaktäventyr i Sydafrika».

Borlänge i Barkargårde skola den 12 maj kl. 7. Red. Fondelius: »Ur civilisationens historia II».

Mora i Folkskolan den 13 maj kl. 1, och

Uppsala å Dövstumföreningen den 14 maj kl. 8: samma föreläsning.

Ljusdal i Missionskyrkan den 20 maj kl. 4. Dövstummissionär Persson: »Danmark och ett besök i Kongens by».

Gävle i Stadshuset den 21 maj kl. 4. Herr Persson: »En semesterresa i Norge».